

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ มาตรา 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ และจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ที่มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 25) การจัดการศึกษามุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรมกระบวนการเรียนรู้ และความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุลโดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด ทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพให้ความสำคัญต่อความรู้เกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทย และระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ความรู้และทักษะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการ

การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์

จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข สถานศึกษาจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหาจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ผสมผสานความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน ปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้อำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ และสามารถเทียบโอนผลการเรียนและประสบการณ์ได้ทุกระบบการศึกษา (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ซึ่งมุ่งการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีภูมิคุ้มกันพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศ โดยการพัฒนาคนให้มีความรอบรู้คู่กับการเสริมสร้างคุณธรรมให้เข้มแข็ง โดยพัฒนาให้มีความเทียบพร้อมทั้งด้านคุณธรรม คุณภาพคนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดี ใฝ่รู้ และสืบสานวัฒนธรรม จารีตประเพณี และค่านิยมที่ดีงาม มีร่างกายแข็งแรงได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องเท่าเทียมกัน สามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตพร้อมทั้งเร่งพัฒนากำลังคนระดับกลางและระดับสูงให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานและสอดคล้องกับวิทยาการสมัยใหม่ โดยเฉพาะการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มีความเป็นเลิศบนฐานของการพึ่งตนเอง สร้างสรรค์มูลค่าทางเศรษฐกิจและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ขณะเดียวกันให้ความสำคัญกับการสร้างองค์ความรู้ใหม่ควบคู่กับการต่อยอดและใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยจัดการองค์ความรู้ทุกด้านตั้งแต่ระดับชุมชนถึงประเทศอย่างเป็นระบบ รวมทั้งสร้างความมั่นคงในชีวิตแก่คนทั้งประเทศทั้งด้านรายได้ อาหาร และที่อยู่อาศัยคุ้มครองสิทธิและได้รับความเป็นธรรมอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาให้เป็นสังคมของความพอเพียงเป็นธรรมและเป็นไทยนำไปสู่สังคมที่มีความสุขอย่างยั่งยืน โดยต้องพัฒนาคนในทุกมิติอย่างสมดุลทั้งจิตใจ ร่างกาย ความรู้ และทักษะความสามารถเพื่อให้เทียบพร้อมทั้งด้านคุณธรรมและความรู้ ซึ่งจะนำไปสู่การคิด

อย่างมีเหตุผล รอบคอบและระมัดระวัง (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549 : 50) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่สมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึก ในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลกยึดมั่นในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต หลักการของหลักสูตรเพื่อเอกภาพ ของชาติมีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติและคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและ ความต้องการของท้องถิ่นมีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นการจัดการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีจุดหมาย มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเองมีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือ ศาสนาที่ตนนับถือยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และ สร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขความสามารถ ในการใช้ทักษะ ชีวิตเป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การ เรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการ เสริมสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อมและรู้จักหลีกเลี่ยง พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น เข้าใจการทำงาน มีความคิด สร้างสรรค์มีทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะการจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะ การทำงานร่วมกัน และทักษะการแสวงหาความรู้ มีคุณธรรมและลักษณะนิสัยในการทำงานมี จิตสำนึกในการใช้พลังงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เพื่อดำรงชีวิตและครอบครัวการจัดการ เรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น ฐานเป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ ผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน การจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่ กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด

เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมองเน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม

ในปีการศึกษา 2549 โรงเรียนบ้านเม็กดำได้เข้าร่วมวิจัยในโครงการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมการเพิ่มประสิทธิภาพองค์กรทางการศึกษาด้วยการจัดการความรู้โดยการสนับสนุน ทุนวิจัยของสำนักงานสภาพัฒนาการศึกษาระดับชาติ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) จากรายงานผลการดำเนินงานของทีมนักวิจัย พบว่า “ผลที่เกิดขึ้นคือความสัมพันธ์ของโรงเรียน และชุมชน ได้แก่ การมีกิจกรรมการกีฬา การร่วมกันพัฒนาสิ่งแวดล้อม และการนำภูมิและ ปัญญาท้องถิ่นเข้ามาจัดการการเรียนรู้ของนักเรียน” ซึ่งนายแพทย์วิจารณ์ พานิช ได้กล่าวว่า “KM ด้านการศึกษาต้องมีจุดศูนย์กลางของเป้าหมายอยู่ที่การเรียนรู้ของนักเรียนหรือเป็น KM ครูเพื่อศิษย์” (วิจารณ์ พานิชย์, www.gotoknow.org) และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีจุดมุ่งหมายมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มี ศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน โดยให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนา สิ่งแวดล้อมมีจิตสำนึกที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันใน สังคมอย่างมีความสุขผู้เรียนสำคัญที่สุด

รายงานการประเมินคุณภาพภายนอก สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบ 2 (พ.ศ. 2549 – 2553) โรงเรียนบ้านเม็กดำ หมู่ที่ 1 ตำบลเม็กดำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2549 พบว่า การประเมินระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ประถมและมัธยมศึกษา ผลประเมินอิงสถานศึกษาระดับคุณภาพดีมาก ทุกมาตรฐาน โดยเฉพาะมาตรฐานด้านผู้เรียนมาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์ มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่อง มาตรฐานที่ 7 ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.85, 3.91 และ 3.91 ตามลำดับ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาองค์การมหาชน. 2549 : 48)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ใน เรื่องเครื่องปั้นดินเผาโดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ เพื่อรวบรวมองค์ความรู้เพื่อเป็น

พื้นฐานในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนมีทักษะในการคิด การแสวงหาความรู้และสามารถทำงานร่วมกับคนอื่นได้ ประกอบกับยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาในสถานที่นี้อย่างจริงจัง ในลักษณะการวิจัยเชิงวิชาการเป็นการคงไว้ซึ่งศิลปกรรมอันเป็นมรดกทางสังคมเพื่อมิให้เสื่อมสูญไปจากชุมชน

คำถามการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้เครื่องปั้นดินเผาโดยใช้กระบวนการจัดการความรู้มีกระบวนการอย่างไร
2. การจัดการความรู้สามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้เครื่องปั้นดินเผาได้อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความต้องการในการจัดการเรียนรู้เครื่องปั้นดินเผาโดยใช้กระบวนการจัดการความรู้
2. เพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้เครื่องปั้นดินเผาโดยใช้กระบวนการจัดการความรู้
3. เพื่อได้กระบวนการจัดการเรียนรู้เครื่องปั้นดินเผาโดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของท้องถิ่น

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้
 - 1.1 ครูโรงเรียนบ้านเม็กดำ จำนวน 27 คน
 - 1.2 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเม็กดำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2552 จำนวน 78 คน ภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนเม็กดำ จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้น 88 คน
 - 1.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเม็กดำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2552 จำนวน 27 คน
2. กรอบเนื้อหา สาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัวมาตรฐาน ง 1.1 เข้าใจการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะการจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกัน และทักษะการแสวงหาความรู้ คุณธรรม และลักษณะนิสัยในการทำงาน มีจิตสำนึกในการใช้

พลังงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัวโดยศึกษาการทำเครื่องปั้นดินเผาในชุมชนเม็กคำ บ้านเม็กคำ ตำบลเม็กคำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคามโดยการจัดเวทีสนทนาเลือกอาชีพที่ชุมชน ผู้เรียนมีความต้องการมากที่สุด

1.3 ระยะเวลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 สถานที่วิจัยโรงเรียนบ้านเม็กคำ ชุมชนเม็กคำ ตำบลเม็กคำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดการบวนการเรียนการสอนที่ใช้รูปแบบที่หลากหลาย โดยเน้นการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง การบูรณาการสู่ชีวิตควบคู่ไปกับการดำเนินถึงเจตคติ คุณค่าทางสังคมและสิ่งแวดล้อม การจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้เป็นการจัดเฉพาะพื้นที่โรงเรียนบ้านเม็กคำ ตำบลเม็กคำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

2. กระบวนการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ใช้ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จัดการเรียนรู้โดยภูมิปัญญาท้องถิ่นในเรื่องเครื่องปั้นดินเผา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเม็กคำ ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ชีวิตจริงจากชุมชนเม็กคำ

3. เครื่องปั้นดินเผา หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่เป็นวัตถุประดิษฐ์เพื่อมุ่งเน้นประโยชน์ใช้สอยที่ทำด้วยดินโดยใช้ศิลปะการประดิษฐ์วัตถุให้เป็นรูปทรงมีลักษณะและขนาดต่าง ๆ เมื่อทำเป็นรูปร่างแล้วเผา เพื่อให้วัตถุนั้นแข็งแรงทรงตัวอยู่ได้ซึ่งเป็นเครื่องปั้นดินเผาที่เป็นศิลปะหัตถกรรมบ้านเม็กคำ ตำบลเม็กคำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

4. การจัดการความรู้ หมายถึง กระบวนการเพื่อค้นหาความรู้และดึงความรู้ฝังลึกจากตัวบุคคลออกมาใช้งาน ด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านฐานการเรียนรู้ โดยภูมิปัญญาท้องถิ่น มีกรอบการจัดการความรู้ ตามแนวคิดของโนนากะและทาเกอูชิ คือ เรื่องเล่าร้ายพลัง สักคิขุมความรู้ สังเคราะห์แก่นความรู้ การทบทวนหลังการปฏิบัติงาน การถอดบทเรียน ซึ่งการถ่ายทอดความรู้ของภูมิปัญญาท้องถิ่นเฉพาะในชุมชนเม็กคำ ตำบลเม็กคำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

5. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนบ้านเม็กคำ ตำบลเม็กคำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2552 ที่ใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นวิถีชีวิตในชุมชนเม็กคำ ตำบลเม็กคำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

6. ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง กลุ่มคนในชุมชนเม็กคำ ที่มีแนวคิด ความรู้ ประสบการณ์ในการทำเครื่องปั้นดินเผา ซึ่งเป็นศิลปะหัตถกรรมบ้านเม็กคำ ตำบลเม็กคำ

อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนเห็นคุณค่าในอาชีพเครื่องปั้นดินเผาเกิดความรักและภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง
2. นักเรียนสามารถถ่ายทอดและสืบสานการทำเครื่องปั้นดินเผาให้ยั่งยืน
3. ได้กระบวนการจัดการเรียนรู้เครื่องปั้นดินเผาที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY